EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 9.3.2010
KOM(2010) 83 v konečném znění

2010/0051 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU: NOVÝ INSTITUCIONÁLNÍ KONTEXT

Lisabonská smlouva (dále jen „nová smlouva“), která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, významně mění rámec prováděcích pravomocí, které jsou zákonodárcem svěřeny Komisi. Na rozdíl od ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva o ES“) obsažených v článku 202 této smlouvy nová smlouva jednoznačně rozlišuje mezi pravomocemi svěřenými Komisi za účelem přijímání nelegislativních aktů s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné, (akty v přenesené pravomoci) na straně jedné a pravomocemi svěřenými Komisi za účelem přijímání prováděcích aktů na straně druhé. Na tyto pravomoci se vztahují zcela odlišné právní rámce:

– Ustanovení nové smlouvy o aktech v přenesené pravomoci, jež jsou obsažena v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), umožňují zákonodárci kontrolovat výkon pravomocí Komise prostřednictvím práva na zrušení a/nebo práva na námitku. Tato ustanovení jsou sama o sobě postačující a k zajištění jejich fungování není nutný žádný právně závazný rámec.

– Ustanovení nové smlouvy o prováděcích aktech, jež jsou obsažena v článku 291, nepřiznávají Evropskému parlamentu ani Radě žádnou úlohu, pokud jde o kontrolu Komise při výkonu prováděcích pravomocí. Tuto kontrolu mohou provádět pouze členské státy. Je nezbytný právní rámec pro stanovení způsobů této kontroly.

Stanovením těchto dvou velmi odlišných právních rámců se autoři nové smlouvy snažili více zohlednit povahu těchto dvou různých druhů aktů:

– V případě aktů v přenesené pravomoci zákonodárce svěřuje Komisi pravomoc přijímat opatření, jež by mohl přijmout sám. Komisi při výkonu těchto přenesených pravomocí proto kontroluje zákonodárce.

– V případě prováděcích aktů se kontext velmi liší. Za provedení právně závazných aktů Evropské unie odpovídají přirozeně členské státy. Pokud však takovéto základní akty vyžadují jednotné prováděcí podmínky, musí prováděcí pravomoci vykonávat Komise. Za kontrolu Komise při výkonu těchto prováděcích pravomocí proto odpovídají členské státy.

Ustanovení nové smlouvy rovněž staví zákonodárce na roveň, pokud jde o svěření přenesených a prováděcích pravomocí.

Podle Smlouvy o ES mohla Komisi svěřit prováděcí pravomoci Rada. Rada si mohla rovněž vyhradit prováděcí pravomoci ve zvláštních případech.

Podle ustanovení nové smlouvy je přímou povinností vyplývající ze Smlouvy, že prováděcí pravomoci musí Komisi svěřovat akty, je-li to nezbytné k zajištění jednotného provedení těchto aktů. Tyto akty mohou rovněž v řádně odůvodněných zvláštních případech a v případech stanovených v článcích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii svěřit prováděcí pravomoci Radě namísto Komise. To však neznamená, že Rada hraje nějakou úlohu při kontrole výkonu prováděcích pravomocí, jsou-li tyto svěřeny Komisi.

Nová smlouva jednoznačně znamená, že provádění ze strany Komise kontrolují pouze členské státy, je-li takováto kontrola vyžadována právně závazným aktem Unie.

Co se týká provádění článku 290 Smlouvy, Komise objasnila své názory na oblast působnosti aktů v přenesené pravomoci, rámec pro přenesení pravomoci a pracovní metody, kterými se Komise hodlá řídit při přípravě přijímání aktů v přenesené pravomoci, ve sdělení Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)673 ze dne 9. prosince 2009).

2. CÍLE A OBSAH NÁVRHU

2.1. Odůvodnění a hlavní zásady, jimiž se řídí návrh

Článek 291 Smlouvy stanoví, že Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem formou nařízení předem stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. Cílem tohoto návrhu je provedení článku 291 Smlouvy.

Tento návrh se řídí v prvé řadě novými ustanoveními Smlouvy a novým institucionálním kontextem, který je popsán v bodě 1. Návrh však vychází rovněž z rozhodnutí Rady 1999/468/ES (dále jen „rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech“) a zkušeností získaných při provádění tohoto rozhodnutí, přičemž současně zjednodušuje jeho ustanovení s přihlédnutím zejména k těmto obecným zásadám:

– za kontrolu Komise při výkonu prováděcích pravomocí odpovídají členské státy;

– procesní požadavky by měly být přiměřené povaze prováděcích aktů.

2.2. Hlavní prvky návrhu, včetně podobností a inovací ve vztahu k rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech

Hlavní prvky návrhu:

– návrh zachovává strukturu výborů podle rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech (článek 3), avšak racionalizuje ji, jak je uvedeno níže;

– předpokládají se pouze dva postupy: poradní postup, který odráží stávající poradní postup, a nový „přezkumný“ postup, jenž nahradí stávající řídící a regulativní postup (články 4 a 5);

– poradní postup je obecným pravidlem a může být uplatněn na všechny oblasti politiky a všechny druhy závazných prováděcích opatření (čl. 2 odst. 3);

– kritéria pro výběr přezkumného postupu odrážejí kritéria stanovená v rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech. V zájmu dosažení větší jednotnosti a k zajištění toho, aby byly procesní požadavky přiměřené povaze prováděcích aktů, jež mají být přijaty, jsou tato kritéria závazná v tom smyslu, že přezkumný postup lze použít pouze v případě, jsou-li splněna tato kritéria (čl. 2 odst. 2);

– přezkumný postup (článek 5) bude fungovat takto:

  - pokud výbor zaujme k návrhu opatření záporné stanovisko, Komise nemůže opatření přijmout. Komise bude mít možnost předložit návrh opatření výboru

znovu k druhému projednání nebo předložit pozměněný návrh. Ve velmi mimořádných situacích bude moci Komise přijmout návrh opatření navzdory zápornému stanovisku, v tomto případě však bude mít výbor poslední slovo ve lhůtě, která nepřesáhne jeden měsíc;

- nedospěje-li výbor ke stanovisku, může Komise rozhodnout, zda opatření přijme, či nikoliv, a to s přihlédnutím mimo jiné k postojům vyjádřeným ve výboru;

- v případě kladného stanoviska výboru Komise opatření přijme, pokud mimořádné okolnosti nebo nové prvky neodůvodňují jejich nepřijetí.

V rámci přezkumného postupu bude proto moci samotný výbor zamezit přijetí návrhu opatření Komisí, je-li kvalifikovaná většina členských států proti jejich přijetí. Pravidla hlasování v případě tohoto postupu budou odrážet pravidla hlasování, jež se vyžadovala pro Radu, pokud jednala jako odvolací orgán, a povedou k zamezení přijetí návrhu opatření Komisí podle rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech. Bylo by rovněž logické, aby pravidla hlasování výborů jednajících v rámci přezkumného postupu byla podobná jako pravidla hlasování stanovená pro Radu za účelem vznesení námitky proti aktu v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy.

Další inovací však je, že nebude existovat povinnost, aby Komise přijala návrh opatření v případech, kdy není dosaženo kvalifikované většiny pro přijetí opatření, ani kvalifikované většiny proti jejich přijetí[1]. V takovýchto případech je zapotřebí větší flexibility, aby Komise mohla návrh opatření znovu zvážit. Komise by měla mít možnost rozhodnout, zda návrh opatření přijme či nepřijme, nebo předložit výboru pozměněný návrh s přihlédnutím mimo jiné k postojům vyjádřeným ve výboru. Zavedení takovéto flexibility by na straně jedné umožnilo brát lépe v potaz postoje členských států a na straně druhé by pomohlo zvýšit kvalitu a přiměřenost přijatých rozhodnutí.

– Zvláštní postupy se předpokládají u opatření, jež mají být ze závažných naléhavých důvodů okamžitě použitelná, je-li toto stanoveno v základním aktu (článek 6). Toto ustanovení příslušnému výboru umožní přezkoumat opatření a zaujmout k němu stanovisko poté, co bylo přijato Komisí. Není-li opatření v souladu se stanoviskem výboru v rámci přezkumného postupu, musí Komise opatření zrušit, může je však zachovat, je-li to opodstatněné z omezeného počtu důvodů, jakými jsou např. zdraví a bezpečnost.

– Návrh zachovává ustanovení týkající se jednacích řádů výborů (článek 7) a přístupu veřejnosti k informacím o činnosti výborů (čl. 8 odst. 3).

– V návaznosti na zkušenosti získané při provádění rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech návrh obsahuje rovněž řadu důležitých ustanovení, která představují běžný postup, dosud se však na ně rozhodnutí nevztahovalo, nebo byla stanovena pouze v jednacím řádu výborů. K těmto ustanovením patří ustanovení o využívání písemného postupu (čl. 3 odst. 5) za účelem vyžádání si stanoviska výboru a možnost pozměnit návrh opatření s cílem zohlednit jednání ve výboru před vydáním oficiálního stanoviska (čl. 3 odst. 4).

---

[1] Podle rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech musela Komise návrh opatření přijmout, pokud výbor nebyl v rámci řídícího postupu s to zaujmout stanovisko a pokud Rada jednajíc jako odvolací orgán nebyla v rámci regulativního postupu s to vydat rozhodnutí.

– Ačkoliv při kontrole výkonu prováděcích pravomocí Komisí mají hrát úlohu pouze členské státy, oba zákonodárci by měli být náležitě a průběžně informováni o činnosti výborů prostřednictvím dalšího používání stávajícího rejstříku projednávání ve výborech, který bude přizpůsoben novým postupům (čl. 8 odst. 1 a 2). Toto právo na informace nepozastaví rozhodovací proces, jelikož to by přiznalo zákonodárcům právo, jež není slučitelné s článkem 291 Smlouvy.

– Z důvodu jasnosti, jednotnosti a účinnosti návrh předpokládá automatické přizpůsobení stávajícího *acquis* novým postupům (článek 10). Veškeré odkazy na postupy stanovené v rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech s výjimkou článku 5a tohoto rozhodnutí se považují za odkazy na příslušné postupy nařízení: tento přístup je výhodný v tom, že zamezuje složité situaci, kdy staré postupy projednávání ve výborech fungují současně s novými postupy; současně to zamezí tomu, aby bylo nutno přizpůsobit stávající *acquis* akt po aktu nebo prostřednictvím souhrnných nařízení. Aby bylo možno připravit rejstřík, který musí z technického hlediska dokončit automatické přizpůsobení všech stávajících postupů, po dobu dvou měsíců od vstupu nařízení v platnost se použije článek 10 .

– Tímto přizpůsobením novému systému nejsou dotčeny nedokončené postupy, v nichž již bylo na schůzi výboru nebo písemným postupem vydáno stanovisko (článek 11). To neznamená, že by probíhající postupy, v nichž dosud nebylo stanovisko vydáno, měly být zastaveny a zahájeny znovu od začátku; tyto postupy by měly pokračovat: měly by se uskutečnit schůze a provést písemné postupy. Důsledky tohoto přizpůsobení souvisí v zásadě s postupem, který bude následovat po vydání stanoviska výborem.

– Články 10 a 11 se nevztahují na zvláštní postupy, jež nejsou předmětem rozhodnutí Rady 1999/468/ES, zvláště pak ty, které byly vytvořeny za účelem provádění společné obchodní politiky. Tyto zvláštní postupy tedy budou i nadále v platnosti až do doby, než budou základní akty upraveny s ohledem na systém prováděcích pravomocí vytvořený článkem 291 Smlouvy a na pravidla a obecné zásady pro výkon prováděcích pravomocí Komise stanovené tímto návrhem.

2010/0051 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 291 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem[2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pokud se vyžadují jednotné podmínky pro provedení právně závazných aktů Unie (dále jen „základní akty“), tyto akty svěřují prováděcí pravomoci Komisi nebo v náležitě odůvodněných zvláštních případech a v případech stanovených v článcích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě.

(2) V rámci Smlouvy o založení Evropského společenství byl výkon prováděcích pravomocí Komisí upraven rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999.

(3) Smlouva o fungování Evropské unie nyní vyžaduje, aby Evropský parlament a Rada stanovily pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

(4) Je nezbytné zajistit, aby postupy této kontroly byly jednoznačné, účinné a přiměřené povaze prováděcích aktů a aby odrážely institucionální požadavky Smlouvy, jakož i získané zkušenosti a běžné postupy používané při provádění rozhodnutí 1999/468/ES.

(5) V základních aktech, které při přijímání prováděcích aktů Komisí vyžadují kontrolu členských států, je vhodné, aby pro účely takovéto kontroly byly ustaveny výbory složené ze zástupců členských států, jimž předsedá Komise.

(6) V zájmu zjednodušení požadavků na výkon prováděcích pravomocí Komisí by měly existovat pouze dva postupy: poradní postup a přezkumný postup.

(7) V zájmu zjednodušení by se na výbory měla vztahovat společná pravidla, včetně hlavních ustanovení týkajících se jejich činnosti a možnosti, aby výbor zaujal stanovisko písemným postupem.

---

[2] Úř. věst. C , , s. .

(8) Je třeba stanovit kritéria s cílem určit postup, jenž se použije při přijímání prováděcích aktů. V zájmu dosažení větší jednotnosti a k zajištění, aby byly procesní požadavky přiměřené povaze prováděcích aktů, jež mají být přijaty, by tato kritéria měla být závazná.

(9) Přezkumný postup by se měl vztahovat pouze na přijetí opatření obecného významu, jejichž předmětem je provádění základních aktů, a zvláštních opatření, která mohou mít významný dopad. Tento postup by měl umožnit kontrolu ze strany členských států tak, aby opatření nebylo možno přijmout, nejsou-li v souladu se stanoviskem výboru, vyjma ve velmi mimořádných situacích, kdy by Komise měla mít možnost přijmout a uplatňovat opatření po omezenou dobu navzdory zápornému stanovisku. Komise by měla mít možnost přezkoumat návrh opatření v případě, pokud výbor nezaujme žádné stanovisko, s přihlédnutím k názorům vyjádřeným ve výboru.

(10) Ve všech ostatních případech je nutno použít poradní postup, považuje-li se za nejvhodnější.

(11) Mělo by být možné přijmout opatření, která jsou ze závažných naléhavých důvodů okamžitě použitelná, je-li to stanoveno v základním aktu.

(12) Evropský parlament a Rada by měly být pravidelně informovány o činnosti výborů.

(13) Je třeba zajistit přístup veřejnosti k informacím o činnosti výborů.

(14) Rozhodnutí 1999/468/ES by mělo být zrušeno. V zájmu zajištění přechodu mezi režimem stanoveným v rozhodnutí 1999/468/ES a tímto nařízením se veškeré odkazy ve stávajících právních předpisech na postupy stanovené v uvedeném rozhodnutí s výjimkou regulativního postupu s kontrolou stanoveného v článku 5a uvedeného rozhodnutí považují za odkazy na příslušné postupy stanovené v tomto nařízení. Účinky článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES by měly být zachovány pro účely stávajících základních aktů, které odkazují na uvedený článek.

(15) Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci Komise stanovené Smlouvou, co se týká provádění pravidel hospodářské soutěže,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1
Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, který se použije v případech, kdy právně závazný akt Unie (dále jen „základní akt“) vyžaduje, aby přijetí závazných prováděcích aktů Komisí podléhalo kontrole členských států.

Článek 2
Výběr postupů

1. Základní akt může podle druhu dotyčných prováděcích opatření stanovit použití přezkumného postupu nebo poradního postupu.

2. Přezkumný postup se může vztahovat pouze na přijetí:

a) prováděcích opatření obecného významu;

b) ostatních prováděcích opatření týkajících se:

i) společné zemědělské a společné rybářské politiky;

ii) životního prostředí, zabezpečení a bezpečnosti nebo ochrany zdraví nebo bezpečnosti osob, zvířat nebo rostlin;

iii) společné obchodní politiky.

3. U všech ostatních prováděcích opatření a u prováděcích opatření uvedených v odstavci 2 v případě, považuje-li se to za vhodné, se použije poradní postup.

Článek 3
Společná ustanovení

1. Pokud základní akt stanoví použití postupů uvedených v článcích 4, 5 a 6, platí ustanovení uvedená v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

2. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

3. Předseda předloží výboru návrh opatření, jež mají být přijata.

4. Výbor přezkoumá návrh opatření. Dokud není zaujato stanovisko, může předseda předložit pozměněné verze návrhu opatření s cílem zohlednit jednání ve výboru. Za tímto účelem může předseda svolat několik schůzí výboru. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané věci.

5. Předseda si může vyžádat stanovisko výboru písemným postupem. Předseda zašle členům výboru návrh opatření, k nimž mají zaujmout stanovisko, a stanoví lhůtu podle naléhavosti dané věci. Má se za to, že člen výboru, který před uplynutím stanovené lhůty výslovně nevznesl námitku nebo se k návrhu opatření nevyjádřil, vyslovil s návrhem opatření tichý souhlas.

Ve lhůtě stanovené podle předchozího pododstavce může kterýkoliv člen výboru požádat o ukončení písemného postupu a o přezkoumání návrhu opatření na schůzi výboru. Předseda může rozhodnout o zachování písemného postupu či o ukončení písemného postupu bez výsledku, přičemž v tomto případě je co nejdříve svolána schůze výboru.

6. Stanovisko výboru se uvede do zápisu. Každý členský stát může požádat, aby byl v zápisu uveden jeho postoj.

Článek 4
Poradní postup

1. Výbor zaujme stanovisko, v případě potřeby na základě hlasování. Pokud výbor hlasuje, stanovisko je zaujato většinou stanovenou v čl. 238 odst. 1 Smlouvy.

2. Komise rozhodne o opatřeních, jež mají být přijata, přičemž přihlíží co nejvíce k závěrům vyvozeným z jednání ve výboru a k přijatému stanovisku. Sdělí výboru způsob, jakým vzala stanovisko na vědomí.

Článek 5
Přezkumný postup

1. Výbor zaujme stanovisko kvalifikovanou většinou, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 4 a 5 Smlouvy o Evropské unii.

2. Je-li návrh opatření v souladu se stanoviskem výboru, Komise tato opatření přijme, ledaže se objevily mimořádné okolnosti nebo nové prvky, které odůvodňují nepřijetí opatření. V těchto případech může předseda předložit výboru nový návrh opatření, jež mají být přijata.

3. Není-li návrh opatření v souladu se stanoviskem výboru, Komise tato opatření nepřijme. Předseda může předložit výboru návrh opatření k dalšímu projednávání nebo předložit pozměněnou verzi návrhu opatření.

4. Není-li zaujato žádné stanovisko, může Komise návrh opatření přijmout. Pokud Komise návrh opatření nepřijme, může předseda výboru předložit pozměněnou verzi návrhu opatření.

5. Odchylně od odstavce 3 může Komise přijmout návrh opatření, jež nejsou v souladu se stanoviskem výboru, pokud by jejich urychlené nepřijetí vedlo k významnému narušení trhů nebo k ohrožení bezpečnosti osob nebo finančních zájmů Unie.

   V takovém případě Komise výboru neprodleně sdělí důvody přijetí opatření a může výboru předložit opatření k druhému projednávání. Nejsou-li přijatá opatření v souladu s druhým stanoviskem výboru, nebo pokud opatření nebyla předložena k druhému projednávání ve lhůtě jednoho měsíce od jejich přijetí, Komise opatření neprodleně zruší. Jsou-li opatření v souladu s druhým stanoviskem výboru nebo nebylo-li zaujato žádné stanovisko, jsou tato opatření i nadále platná.

Článek 6
Okamžitě použitelná opatření

1. Odchylně od článků 4 a 5 může základní akt stanovit, že ze závažných naléhavých důvodů se použijí ustanovení obsažená v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. Komise přijme opatření, která jsou okamžitě použitelná.

3. Předseda neprodleně předloží opatření uvedená v odstavci 2 příslušnému výboru, aby si vyžádal jeho stanovisko v souladu s postupem stanoveným v základním aktu.

4. Nejsou-li v případě přezkumného postupu opatření v souladu se stanoviskem výboru podle čl. 5 odst. 3, Komise zruší opatření přijatá podle odstavce 2.

5. Odchylně od odstavce 4 může Komise zachovat opatření z důvodů souvisejících s ochranou životního prostředí nebo zdraví či bezpečnosti osob, zvířat nebo rostlin a ochrany mořských zdrojů, a to kvůli bezpečnosti a zabezpečení nebo k zamezení narušení nebo možnému narušení trhů. V těchto případech předseda neprodleně předloží výboru znovu tatáž opatření k druhému projednávání, nebo předloží pozměněnou verzi opatření.

   Opatření uvedená v odstavci 2 zůstávají v platnosti, dokud nejsou zrušena nebo nahrazena jiným prováděcím aktem.

Článek 7
Jednací řád

1. Každý výbor přijme na návrh předsedy většinou svých členů svůj jednací řád na základě vzorového jednacího řádu, který Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

   Stávající výbory přizpůsobí v nezbytné míře své jednací řády vzorovému jednacímu řádu.

2. Zásady a podmínky týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům a ochrany údajů, které platí pro Komisi, se uplatní i pro výbory.

Článek 8
Informace o činnosti výborů

1. Komise vede rejstřík činnosti výborů, který obsahuje:

   a) programy jednání schůzí,

   b) stručné zápisy spolu se seznamy orgánů a subjektů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly,

   c) návrh opatření, k nimž mají výbory zaujmout stanovisko,

   d) výsledky hlasování,

   e) konečný návrh opatření na základě stanoviska výborů,

   f) informace o konečném přijetí opatření Komisí a

   g) statistické údaje o práci výborů.

2. K informacím uvedeným v odstavci 1 má přístup Evropský parlament a Rada.

3. Odkazy na všechny dokumenty uvedené v odst. 1 písm. a) až f), jakož i informace uvedené v odst. 1 písm. g) se zveřejní v rejstříku.

Článek 9
Zrušení rozhodnutí 1999/468/ES

Rozhodnutí 1999/468/ES se zrušuje.

Účinky článku 5a zrušeného rozhodnutí jsou zachovány pro účely stávajících základních aktů, které na něj odkazují.

Článek 10
Úprava stávajících základních aktů

1. Pokud základní akty přijaté před vstupem tohoto nařízení v platnost stanoví výkon prováděcích pravomocí Komisí v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES, použijí se tato pravidla:

   a) odkazy na článek 3 rozhodnutí 1999/468/ES se považují za odkazy na článek 4 tohoto nařízení;

   b) odkazy na články 4 a 5 rozhodnutí 1999/468/ES se považují za odkazy na článek 5 tohoto nařízení;

   c) odkazy na článek 6 rozhodnutí 1999/468/ES se považují za odkazy na článek 6 tohoto nařízení;

   d) odkazy na články 7 a 8 rozhodnutí 1999/468/ES se považují za odkazy na článek 8 tohoto nařízení.

2. Články 3 a 7 tohoto nařízení se vztahují na veškeré stávající výbory.

Článek 11
Přechodné opatření

Tímto nařízením nejsou dotčeny nedokončené postupy, v nichž již výbor zaujal stanovisko v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES.

Článek 12

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. října 2010.

Článek 10 tohoto nařízení se použije ode dne 1. prosince 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně